

[Udenrigsministeren.]

for en Storkrig, vilde en saadan betyde umaalelige Ulykker ogsaa for vort Folk. Vi mødes alle i det Haab, at den Frist, der nu er givet, maa blive benyttet til at opnaa saa megen Forstaaelse mellem Staterne, at Freden kan bevares længe nok til, at der kan skabes et nyt Sindelag, som muliggør det nuværende internationale Anarkis Af-løsning af et alle Folk omfattende inter-nationalt Retssamfund.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen om den foreliggende Sag og udsætte Mødet. Det genoptages Kl. 14¹⁰.

Mødet udsat Kl. 13⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 14¹⁰.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren af Bindsløv m. fl. angaaende Gennemførelsen af de i Henhold til Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935 og Lov Nr. 180 af 29. April 1938 paa-regnede Foranstaltninger.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 4).

Ordføreren for Forespørgerne (Ole Bjørn Kraft): Om selve den Lovgivning, om hvis Administration vi her har rettet Forespørgsel til Indenrigsministeren, hersker der jo ikke nogen Unighed i dette høje Ting. Begge de Love, som har dannet Grundlag for det Arbejde, som er udført, og som skulde have været udført, nemlig Lovene af 11. Maj 1935 og 29. April 1938, blev vedtaget med en sjælden Enstemmighed baade her i Folketinget og i Landstinget, og der fandt ved Lovenes Udarbejdelse et sagligt Samarbejde Sted paa tværs af alle Partiskel, hvor det afgjort var den saglige Indstilling, der var fremherskende, og som førte frem til Enighed. Saaledes har da Rigsdagen paa en i vor parlamentariske Historie ret enestaaende Maade understreget disse Loves Karakter, og den har ydermere gjort det derved, at baade Folketing og Landsting har givet disse Love en særlig hurtig Behandling for derigennem ligesom

at fremhæve, at det var Spørgsmaal af stor Vigtighed, som hurtigst muligt burde løses.

Forslaget til den første Lov blev fremsat den 29. April 1935 og var vedtaget af begge Ting den 10. Maj. Landstinget vedtog Loven den samme Dag, som den blev forelagt og behandlet.

Den anden Lov blev fremsat den 18. Marts. Den første Behandling i Folketinget fandt Sted den 24.; den 7. April forelaa Betænkningen. Loven blev vedtaget den 11., og Landstinget behandlede og vedtog Loven den 12. og 13. April.

Paa en ganske særlig hurtig Maade blev disse Love altsaa ført igennem Tingene. Dermed har Rigsdagen understreget sit Ønske om, at denne Sag, bag hvilken der stod saa sjælden Enighed, blev løst hurtigt, haandfast og handlekraftigt. Det vil ikke kunne modsiges, at Indenrigsminister Dahlgårds Administration af disse vigtige Love, der drejer sig om Civilbefolkningens Velfærd i Farens Stund, har været i den mest absolutte Modsætning til Rigsdagens Gennemførelse af Lovene. Ministerens Administration kan i bedste Fald karakteriseres som tøvende, famlende og uden Handlekraft med det Resultat, at da den kritiske Situation indtraadte og Befolkningen vendte sig til Landets ansvarlige Ledelse om Hjælp og Vejledning, med andre Ord i det Øjeblik, da disse Love, der var vedtaget i saa stor Enighed, skulde virke, da viste det sig, at Ministeren, til Trods for den Tid der havde været til hans Raadighed, i det store og hele ikke var kommet ud over Overvejelsernes Stadium. Den kostbare Tid var ikke blevet udnyttet, Lovenes Administration havde ikke svaret til deres Indholds Betydning og heller ikke til de Retningslinier, som Rigsdagen selv gennem sin Behandlingsmaade havde givet. Administrationen havde efter vor Opfattelse været præget af Forsømmelse og Vankelmod. Der var intet i Orden, og de Myndigheder, der skulde føre de forskellige Bestemmelser ud i Livet, havde ikke modtaget den fornødne Instruktion og Anvisning. Der fandtes intet af det Materiale, der var nødvendigt, hvis Foranstaltningerne skulde kunne gennemføres, og Staten, men, ikke mindre vigtigt, Befolkningen selv var uden Oplysninger og Orientering om, hvorledes den skulde forholde sig; den kunde derfor ikke være andet end raadvild og forvirret, den blev grebet af Frygt og Uro, og hvor den vendte sig hen i disse Dage, mødte den næsten kun Hjælpeløshed og Usikkerhed. Var Krigen kommet og den Situation blevet til Virkelighed, som Loven tager Sigte